వున్నాను కదా అని ఊరుకున్నాను. అతడింత పని చేస్తాడనుకోలేదు'' బాధగా చెప్పాడు ముసలతను.

''శని తంతూ వుంటే అలాగే వుంటుంది మాస్టారూ!'' అన్నారు అంతవరకు సంభాషణంతా విన్న శాస్త్రిగారు నశ్యం పీలుస్తూ.

''జరిగినదానిని గూర్చి ఇప్పుడు బాధపడి ప్రయోజనం లేదు. ఇప్పుడేం చెయ్యాలో ఆలోచించాలి'' చెప్పాడు మూర్తి.

''ఏం చేస్తాం, ఏదైనా స్టేషన్ వస్తే పోలీస్ రిపోర్టిద్దాం.''

''సర్లెండి! పోలీస్ రిపోర్టిచ్చి,ఆ దొంగ దొరికేటప్పటికి వీళ్ళ అల్లుడి శిక్ష పూర్తయి జైలు నుంచి విడుదలై పోతాడు. అందుకని మనం కూడా పరిస్థితినర్థం చేసుకుని ఏదైనా సహాయం చేద్దాం.''

''ఏం సహాయం చెయ్యగలం- ఏదో ఒక అయిదో, పదో తప్ప!'' అన్నాడు శాస్త్రి.

''పోనీ అదే చేద్దాం! ఓ అయిదొందలైనా కూడితే ఎస్సై చేతిలో పెట్టి కేసు కోర్టుకి వెళ్ళకుండా ఆపు చేయించొచ్చు. ఈ లోపు అయిదువేలు దొరికితే ఆయన అల్లుణ్ణి విడిపించుకుంటాడు అన్నాడు సుందరం.

''ఇదిగో నా తరపు నుంచి ఓ పది రూపాయిలు'' అంటూ పది నోటందించాడు శాస్త్రి.

''నా తరపు నుంచి ఓ ఇరవై.''

''ఇదిగో ఓ పది రూపాయిలు.''

ముసలతని చేతులు అయిదు పది నోట్లతో నిండి పోయాయి.

అంతమంది సహృదయంతో చేస్తున్న సహాయానికి ముసలతని కనుకొలనుల్లో నీరు చిప్పిల్లింది. అతడూ, అతడి కూతురు చేతులెత్తి అందరికీ నమస్కరించారు.

ట్రైన్ తునిలో ఆగింది.

మరో మారు అందరికీ నమస్కరించి ట్రైన్ దిగారిద్దరూ. స్టేషన్ బయటికి వచ్చారు. వీరికోసమే ఎదురుచూస్తూ కూర్చున్నాడా ఉంగరాల జుట్టతను. ''హమ్మయ్య వచ్చారా! ఇదిగో మీ సూట్‌కేస్''- అందించాడు.

''మొత్తం తొమ్మిది వందల డెబ్బై కూడింది. నీ వాటా మూడు వందల ఇరవై ఇదిగో. మళ్ళీ రేపు దయం మద్రాస్ మెయిల్‌కి రా!'' చెప్పాడా ముసలతను డబ్బందిస్తూ.

''అలాగే'' అంటూ వెళ్ళిపోయాడతడు.

ముసలతను, కూతురూ తామాడిన (రోజువారీ) చిన్న నాటకంతో వచ్చిన డబ్బుని సంతృప్తిగా చూసుకుని కబుర్లు చెప్పుకుంటూ చీకట్లో కలిసిపోయారు.

*

సతీ సావిత్రి

సావిత్రి, సత్యారావులు భార్యాభర్తలు.

సావిత్రి ఎంత గయ్యాళో, సత్యారావు అంత శాంత స్వభావుడు. సావిత్రికి భర్తంటే ఏ మాత్రం గౌరవం లేకపోగా, ఎప్పుడూ అతని మాట విన్న పాపన పోలేదు. అయినా సత్యారావు కిమ్మనకుండా కాపురాన్ని నడుపుకొస్తున్నాడు.

ఓ రోజు సాయంత్రం సత్యారావు ఆఫీసు నుంచి వచ్చేసరికి సావిత్రి ఇంట్లో లేదు. అసలే ఆఫీసులో అలసి పోయి ఇంటికొచ్చాడేమో విపరీతమైన ఆకలి, కోపంతో వున్నాడు.

ఇంతలో బయటికెళ్ళిన సావిత్రి రావడంతో యుద్ధం మొదలయ్యింది.

'ఇప్పటి వరకు ఎక్కడ తిరిగొచ్చావ్?' కోపంగా అడిగాడు సత్యారావు.

'సినిమాకి' నిర్లక్ష్యంగా సమాధానమిచ్చింది సావిత్రి.

మొన్ననే కదా సినిమాకెళ్ళావు. మళ్ళీ అప్పుడే సినిమా కావలసి వచ్చిందా నీకు?

''పక్కింటి బామ్మగారు తోడు రమ్మంటే ఏదో భక్తి సిన్మాకదా అని ''సతీ సావిత్రి'' సిన్మాకెళ్ళాను. ఇందులో తప్పేముంది'' ఎదురు ప్రశ్న వేసింది సావిత్రి.

''హు నీకు 'సతీ సావిత్రి' సినిమా కావల్సి వచ్చిందా? అందులో సావిత్రి తన భర్త పట్ల ఎలా ప్రవర్తించిందో చూశావు కదా! కనీసం ఆ మహా పతివ్రత పేరును పెట్టుకున్నందుకైనా నీలో ఆమె లక్షణాలు ఒక్కటీ లేవు'' దీర్ఘంగా నిట్టూర్చాడు సత్యారావు.

''మీరిప్పుడు అర్జెంటుగా చావండి. నేను యముడి దగ్గరికెళ్ళి మీ ప్రాణాలను కాపాడకపోతే అప్పుడడగండి.

అంతే! ఒక్కసారిగా నోరు తెరిచి కొయ్యబారి పోయాడు సత్యారావు. - శర్మ. సిహెచ్.

నేను బతకొద్దా?

పొరిగింటి పుల్లయ్యకు ఒంట్లో బాగోలేక దాపులో వున్న ఒక పెద్ద బోర్డున్న పెద్ద డాక్టర్ దగ్గరి కెళ్ళాడు. డాక్టర్ గారు అన్ని పరీక్షలు జరిపి, చిత్రగుప్తుడి చిట్టా అంత పొడవు లిస్ట్ మందులు రాశాడు. పుల్లయ్య ఆ మందుల చీటీ తీసుకుని వెళ్ళి, పక్కనే వున్న మెడికల్ షాపులో అన్ని మందులూ కొన్నాడు. వెంటనే ఆ మందులన్నీ తీసుకెళ్ళి, ఓ మూలగా వున్న బావిలో పడేసి ఇంటికొస్తున్నాడు.

అదంతా గమనిస్తున్న ఎదురింటి ఎల్లయ్య అడిగాడు పుల్లయ్యని-

''డాక్టర్ దగ్గరికెళ్ళి, అంత ఫీజు కట్టి, అన్ని పరీక్షలు ఎందుకు చేయించుకున్నట్టు?''

''డాక్టర్ బతకొద్దా?'' అని సమాధానం చెప్పాడు పుల్లయ్య.

''అయితే ఆయన రాసిచ్చిన మందులన్నీ ఎందుకు కొన్నట్టు??'' అని అడిగాడు ఎల్లయ్య.

''మందుల షాపు వాడు బతకొద్దా?'' అని చెప్పాడు ఎల్లయ్య.

''మరయితే కొన్న మందులన్నీ బావిలో ఎందుకు పారేసినట్టు?'' మళ్ళీ అడిగాడు ఎల్లయ్య.

''నేను బతకొద్దా?'' అని చెప్పి, ఇంట్లోకి దూరి తలుపేసుకున్నాడు పుల్లయ్య.

అర్థమయిన ఎల్లయ్య ఆశ్చర్యపోయాడు!

—జయంపు కృష్ణ

పొట్టి ప్రసాద 'మాత్ర'!

డైలాగ్‌లున్న కాగితాలను ఇవ్వగానే పొట్టి ప్రసాద్ జేబులు తడువుకోసాగాడు.

''ఏమిటండీ వెతుక్కుంటున్నారు?'' అని అడిగాడు డైరెక్టరు.

''అబ్బే- ఏం లేదండి. ఇంత పొడుగాటి డైలాగ్‌లు వున్నప్పుడు- తడబడకుండా చెప్పేలా జ్ఞాపకశక్తిని వృద్ధిచేసే మాత్రను ఒక నాటు వైద్యుడు ఇచ్చాడు. దాన్ని ఎక్కడుంచానో జ్ఞాపకం రావడంలేదు'' అని పొట్టి ప్రసాద్ ఇంకా వెతుక్కుంటూనే వున్నాడు.

బద్దిగం పాండురంగారెడ్డి, (కరీంనగర్)